

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 6 frt — kr.
 Félévre . . . 3 „ — „
 Negyedévre . . . 1 „ 50 „
 Egy hóra . . . — „ 50 „
 Egyes szám ára 5 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 (Nádoosy-féle ház)
 hová az előfizetések és a lap
 megküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként háromszor: **kedden, csütörtökön és szombaton.**

Szerkesztői iroda:
PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adatnak

Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek föl

Egyes számok kaphatók:

Weldinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér). Hochrein József és fiai (Széchenyi-tér). Köszl János (fő-tér). Böhm Manó (fő-utca) papír- és könyvkereskedéseiben.

A debreceni bankett.

Pécs, 1894. november 23.

Debrecen város polgársága vasárnap pártkülönbőség nélkül bankettezett a körében időző Kossuth Ferenc tiszteletére s ezen a banketten megesett az a sajnálatos incidens, hogy a királyra mondott felköszöntő után a cigány ráhuzta a „jaj de huncfut a német” kezdetű népdalt. Ezt az incidenst aztán a kormánypárt vitézkedő sajtójához tartozó néhány ujság elferdítve s jól felfujva országgá kürtölte, csinálva belőle országos botrányt, denúciálva Kossuthot és a magyar népet jó nagy hangon, hogy Bécsben is viszhangot keltsen, míg végre a képviselőház szerdai ülésén egy páratlanul tapintatlan interpelláció után maga a kormány agyon nem ütötte az egész országfelforgató eseményt és talbuzgó híveinek mesterségesen felforralt vérének korrekt kijelentéseivel le nem hütötte.

Akár néhány borgőzttől felhevült suhanc éretlen tréfája, akár valami agent provocateur aknamunkája volt is ez a kellemetlen esemény, a kormány nyilatkozatai kellő értékére szállították azt le s a vétkesek el fogják venni megérdemelt büntetésüket, ha ugyan a batósági vizsgálat jónak nem fogja látni, hogy a valódi bűnöst futni hagyja. Mert az egész dolognak veszedelmesen olyan színezete van, mintha azon a pártkülönbőség nélküli banketten valakinek vagy valakiknek előre tervezett célzata lett volna ezzel a dologgal botrányt provokálni. Hogy pedig a Kossuth Ferenc tiszteletére adott banketten botrányt előidézni sem Kossuthnak, sem az ő politikai nézeteiben osztozóknak érdekében nem állott, az kétségtelen.

Azt mondják, hogy Kossuth Ferenc és kísérei néhány debreceni részeg főnek kihágásában részesekké váltak az által, hogy ott nyomban nem jutott eszükbe ezt valahogy kireparálni. Hát először is az igazság elferdítésének bizonyult az a ráfogás, mintha a jelenvoltaknak a megtörtént csinyre egyetlen szavuk sem lett volna, mert az ott jelenvolt országgyűlési képviselők igazolták, hogy a jelenlevők ott mindjárt helytelenítették és elítélték a történeteket, de az ily kínos feltűnést

keltő jelenségeket jó izlésű emberek nem szokták mulatság közben nyilvános felszólalással még feltűnőbbé tenni; agyonhallgatni, észre nem venni az ily éretlen csinyeket legméltóbb büntetés azok elkövetőire.

Mi pécsiek is emlékezhetünk még a kormány egy tagja tiszteletére adott banketten előfordult hangulatzavaró kínos incidensre, de senkinek eszébe nem jutott ott a mulatság színhelyén nyilvánosan felszólalni a disszonancia előidézője ellen, annál kevésbe vádolta valaki a jelenvoltakat részességgel azért, mert a zavaró közbeszólásokat agyonhallgatták.

Ilykép sikerült a debreceni banketten is nyilvános felszólalás mellőzésével a történeteket agyonhallgatni, de voltak mégis, kiknek érdekében állott az esetből politikai tőkét csinálni s ezek kikürtölték ország-világnak, hogy ezzel diszkreditálhassák Kossuth Ferencet a királyhű magyar nép előtt, egy tüntetvéen fel a dolgot, mint Kossuth igazatának eredményét, melyet ha ő maga nem is rendezett, de igen kedvesen fogadott.

A kormány uszályhordozó szatellesei, kik mindég kormánypártiakabbak a kormánynál, kezdetül fogva fenekednek Kossuth Ferenc ellen, mert ezzel kedves szolgálatot vélnék tenni kenyéradó gazdájuknak, már régtől fogva hangoztatják, hogy Kossuth veszélyes izgató, pedig egy szóval sem mond többet, mint a mit a függetlenségi és 48-as párt már évtizedek óta hirdet s a magyar nép zömé minden korrumpáló befolyás dacára politikai meggyőződésének vall; egyre biztatják a kormányt, tiltaná meg Kossuthnak az ország városai látogatását, nem gondolva meg, hogy az ily rendőrállamhoz méltó intézkedés majdan ellenök is lenne fordítható; ezeknek kapóra jött a debreceni csiny s kézzel-lábbal azon voltak, hogy a szunyogból elefántot csinálva rávehessék a kormányt valami erélyes rendezésre, vagy ha ez nem sikerül, legalább a még ezután meglátogatandó városok polgáraival hithetessék el, hogy Kossuth üdvözlése, a hozzá való csatlakozás egyértelmű a felségárulással.

Nos, előbbi céljukat nem érték el, mert a kormány kijelentette, hogy a személyes szabadságot, még Kossuth Ferencel szemben is tiszteli,

de utóbbi föltevésük is csütörtököt fog mondani, mert a magyar nép józan esze minden vaklárma dacára meg tudja ítélni, hogy a Kossuth Ferenc által vallott elvek és a királyhűség igen szépen megegyeztetethetők egymással.

Ne essék tehát kétségbe a „Pécsi Napló” a fölött, hogy Kossuthot Pécsre jövele esetén „fogadni muszáj”, meg lesz az a fogadás muszáj nélkül is és reméljük, hogy annál a fogadásnál nem is lesz semmiféle kellemetlen incidens, ha azok, kik „muszáj”-nak tekintik a megjelenést, inkább szépen otthon maradnak.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése nov. 21. Babó Emil a főispáni rendszer ellen beszélt, melyet be kellene szüntetni. A költségvetést nem fogadja el. A belügyi tárca általános vitájának bezárása után Berzeviczy és Holló Lajos tartották meg záróbeszédeiket. A többség a belügyi költségvetést megszavazta. Ezután a részletes tárgyalás következett. A vita bezárása után a lehető legnagyobb izgatottság közt tette meg Busbach Péter interpellációját Kossuth Ferenc ellen, mely nagy visszatekintést keltett. A debreceni Kossuth-banketten a cigányok által elkövetett ostobaság volt tárgya e boldogtalan interpellációnak, mely telve volt a legotrombább ferditésekkel és gyanúsításokkal, mintha csak az oszrák sajtónak beszélt volna, hogy fegyvert adjon ellenségeink kezébe. Kovács József, ki a banketten jelen volt, kijelentette, hogy a cigány nőfája a jelenlevők tudomásával és hozzájárulásával nem huzatott s mindnyájan megbotránkozásuknak adtak kifejezést. Szilágyi igazságügyminiszter kijelenti, hogy a debreceni incidensnek nem tulajdonít oly nagy jelentőséget, a hiteles tényállás kiderítésére megtette az intézkedéseket.

A képviselőház ülése nov. 22. A színművészetek tételénél fejlődött ki nagyobb vita. Bartók Lajos a nemzeti színház ujjaépítését, a vidéki s a kolozsvári színház nagyobb dotációját sürgette. Szalay Imre hanyatlást konstatál különösen a nemzeti színháznál. Fenyvesy Ferenc jobb szeretné, ha a színművészeti dolgok a kultusz budget keretébe tartoznának. Pázmány Dénes számos vidéki állandó színház államosítását ajánlotta a belügyminiszternek a magyar színművészet emelése szempontjából. A közegészségügyi tételénél Papp Samu beszélt a gyógyszerumról, a tüdőbajok gyógyításáról és az orvosi kamaráról.

A „Pécsi Figyelő” tárczája.

Lombhulláskor.

Az égboltozat tele van ragyogó csillagokkal, egy-egy mintha kedvet kapna világot próbálni fényes sávot hagyva maga után, fut, rohan lefelé s eltűnik a távol végtelenében. Mindenütt szentséges csend, főséges nyugalom, mintha a természet is ünnepelne. Vasárnap éjszakája van. A villák lakói többnyire beköltöztek a városba, csak itt-ott villan meg a viláosság üdezőld fenyőfák között; szerelmes fiatal házások, éltes családok, kik már a magányt kedvelik, találják itt otthonukat.

Tedesco Zsófia addig kért, könyörgött nagyanyjának, míg az megígérte, hogy a szeptembert, sőt még tán az októbert is pompásan épített nyaralójukban töltik. A fürdőidény végeztével jöttek ide a leány óhajára, aki ugy megszerette az ittlétet, hogy naponként ostromolja nagyanyját kérésével.

— Csak még egy kicsit maradjunk itt anyuskám Kettén vagyunk, hát nem jó így nekünk? Visszatérve a nagyvilágba, újra kell kezdenünk a hazug képmutatást, barátságot ígérve annak is, akit gyűlölünk. És itt nincs senki, senki, akinek hazudnunk kellene. Te engem szeretsz, én téged szeretlek. Elmondjuk ezt egymásnak százszor és igazat szólnak. Milyen jó ez így! Oh hadd maradjak itt veled!

Özvegy Tedesconé, aki kicsinykora óta nevelé fiának leányát hajlott annak kérésére, és maradt. Már október közepe felé jár az idő s még mindig itt vannak. Zsófia a zongora előtt ül és énekel. Szép tiszta althangja elhallatszik messze, özvegy madárka ijedten röpköd ide s tova az ablak körül. Hát szóban is el lehet mondani az ő dalát? Mondjátok hogy beteg vagyok . . . A nagymama helyeslőleg bólintgat. Gyönyörű dal ez! Zsófia egy könyvet töröl szeméből. Szomorú dal bizony. Mikor még a szellőnek is könyörgünk — hiába.

Izgatottan keresgél kótái közt. Egyik sem tesz. Végre kezébe akad egy szürkekötésű könyv. Régi, régi magyar ábránd. Benne van az örvendő gerlepár kacagása, társától elszakított csalogány zokogása is. S amint játszik s forgatja a lapot, kicsiny szelet papír hull ki belőle. Az ő írása . . . Özvegy madárka denogy menne el az ablakpárkányról. Néhány akkord még s panasza mind elmondva a zongorán. Jó öreg nagymama bólogat már. Zsófia óva tosan siet ki a szobából; kinn a teraszon sir, zokog keservesen.

Hát a gazdag, szép, előkelő lánynak is lehetnek bánatkönyei? . . .

Régi dal, régi mese a szerelemlől. Szeretnek mélyen, igazán s nem lehetnek egymáséi. Kies nagyvilági fürdőhelyen ismerkedtek meg. Intelligens, nagy vagyonu földesur Erdélyből — így mutatták be a férfit. — A gazdag Tedesco tanácsos leánya — felletgették a kérdezősködőknek. Gyönyörű pár — mondta mindenki s igazuk volt. Soha összeillőbbet e

kettőnél. Magas, szépnövésű alak mindkettő. Öröm volt őket nézni, amint a park sétáitain haladtak; egyetlen egyszer sem beszéltek szerelemlől, hanem azért érezte mindkettő, hogy egymás nélkül nem tudnak élni. Legalább ezt vallotta tekintetük, erről mesélt virág virágnak estétől reggelig. Irigykedve lesték: vajjon ma melyik lesz a soros?

Fehér rózsához lépett s letörlé annak egy szép bimbóját. Elfordult s megcsókolta, mielőtt átadta volna; lehajolt a leány kicsi kék virágért s úgy vette át azt. Megcsókolták egymást. Mindkettő érezte a csók hevét; megrezdült tőle a rózsaszirma is. Naponkint így volt; azért vágyott a virágok mindenike hozzájuk. Meg van az szeretve, a kit ezek szeretnek!

És egy szép reggelen már nem egyedül jött a férfi. Karján volt egy kicsiny, gömbölyű asszonyka — a felesége. S azóta nem volt virág a leány keblén. Nagyanyjával sétált mindenkoron. És nem mertek többé egymásra nézni. Pedig nem voltak bűnösök. A férfi nem mondá, hogy szereti a leányt, ez sem adta neki tudtul, hogy visztan szereti őt. Igaz ugyan, hogy azt sem yallotta be, hogy nő — de nem is kérdezte senki. És most mégis úgy érzik, hogy megvannak csálva mindkettén. S a kicsiny, a gömbölyű asszonyka mit sem sejt a kettejük szívében élő érzelmekről, csacsog ezer bohó dolgot s mellé kacag csengőn, édesen; azoknak megannyi tördőfés az. S egyszerre vége lett mindennek. A fürdőző közönség szörnyűködött, két napig erről beszéltek csak — azután elfeledték. A férfi szokása

Végtárgyalás Feld János rablógyilkos bűnyében.

A lánc-utcai rablógyilkosság gonosz tettese Feld János, ki Graff Anna 64 éves hajadont f. é. július 28-án este 9 óra tájban vadállati kegyetlenséggel meggyilkolta, aztán megrabolta, csütörtökön állott a pécsi kir. törvényszék előtt. A hallgatóság számára főtartott helyek zsufolásig tömve voltak.

A végtárgyaláson elnökölt: Sávell Kalmán kuriai bíró, kir. törvényszéki elnök, szavazóbírák voltak: Göbel Gyula és Gyenes József dr. Jegyző: Krigl Nándor dr. A vádhatóságot Visy Pál kir. alügyész képviselte. Védőül: Szilassi Zsigmond dr. rendeltetett ki.

Elnök jelentvén, hogy Feld János rablógyilkos bűnyében lesz a végtárgyalás, bevezetette vádlottat, ki rabruhában állott elő egy börtönőr által bekísérve. Középtermetű, sovány ember, arcbőre fakószínű, ráncos; nagy, hegyes orra, rövid vörhenyes haja s tüskés szakállja, magas homloka, furcsa jellegű kölcsonöznek arcának, melyre rokonszenvet keltő kifejezést igyekszik ráerőszakolni. Merveen bámul előbb a közönségre, aztán bírásra. Az általános kérdésekre halkan előadja, hogy neve Feld János, született Nádasdon, 36 éves, r. k., nős, egy kis fia apja, két év óta nem él feleségével, kocsis, legutóbb napszámos, vagyontalan, irni, olvasni tud, utoljára az Eisner Dóci téglaházában lakott. Lopásért háromszor volt már elítélve és pedig 1876-ban 3 havi börtönre, 1878-ban 4 hónapi börtönre, 1881-ben 2 évi fegyházra, 1891-ben pedig becsületsértésért 10 napig volt elzárva.

Az elnök kérdésére, mért nem élt 2 év óta feleségével, előadja, hogy ezelőtt két évvel nyáron megbetegedett, nem tudott dolgozni s feleségét nem tudta eltartani. Midőn fölépült, hallotta, hogy a slávoniai Velyiskén lehetne munkát kapni. Felesége tudtával elment oda, hol a munkát 10—12 nap mulva helyezték kilátásba számára. Ez idő leteltét szegényesége miatt nem várhatta be, elment tehát munkakeresés céljából Valpóra, hol ismét megbetegedett. Az orvos kolerát konstatait rajta s beszállították Eszékre, hol sokáig feküdt a kolera kórházban. Midőn kieresztették meggyógyultan, egy korcsmároshoz, kitől néha-napján pénzt kapott, állott be munkásnak s ledolgozta az előleget. A f. é. tavaszán hazajött Pécsre s feleségét nagy nyomorúságban találta. Nem sokáig tartózkodott itt, mert felesége tanácsára fájós lábai gyógyítása céljából a harkányi fürdőbe ment. Itt munkát is kapott és a fürdőkúrát is használta, de siker nélkül. Harkányból Siklószegyalogolt, hol egy kuruzsló asszony némileg meggyógyította lábait. Visszatérve Pécsre, elfogta a vágy, hogy szeretett feleségével ismét együtt élhessen, de erre pénzre volt szüksége.

Az elnök kérdésére, hogy Graff Annát mióta ismeri, vallja, hogy Graff Annánál két évvel ezelőtt, mikor beteg volt, többször megfordult s ez mindig részvétellel kérdezősködött bajáról.

Elnök: Tudta, hogy van vagyona?

Vádlott: Biztosan nem tudom, hogy mennyije volt, de azt mindig hallottam, hogy gazdag.

Elnök: Mikor jutott eszébe, hogy Graff Annától pénzt lehetne szerezni, hogy a feleségével együtt lehessen?

Erre nézve vallja, hogy a téglaházban dolgozni akart, de fájós lábai miatt nem tudott. F. é. július 24-én elhatározta, hogy kocsisnak áll be. Véletlenül találkozott Fischer Izidor szállító fiával, ki augusztus

szertint kilovagolt a hajnali órákban; lova megbokrosodott, ő nem tudta megfékezni s az veleegyütt neki rohant a „kilátó“ meredekjének, egyenesen le a mélységbe. Özvegye tiz gyászruhát rendelt meg egyszerre s a virágok sokaságát, melylyel elborítá a koporsót. Tedesco Zsófia néhány szál havasi ibolyát dobott sirjába s nagyanyját küldte a rikoltozó özvegyhez vigasztalónak. Ő egy könnyet sem ejtett. De most, hogy egyedül tudja magát, egészen egyedül, sir, zokog keservesen. . . . Az a néhány sor irás, mit kótái között talált, megmagyarázott mindent: „Szeretem. És szeret maga is, tudom. A sors ellenünk van, én kitérek utjából. Feleségemtől nincs okom válni, derék, jó asszony s ön nélkül nincs céloom élni Isten önnel!“

. . . A jó öreg nagymama régen alszik már. Kicsi, özvegy madárka báméskodva csóválja fejét. Hát ilyen fájdalom is lehet a világon? Hiába magyarázza a könyvből kihullott száraz virágzón, madár esze nem bírja kifogni a siró kisasszony történetét. Nem lehet az úgy, a mint beszél! Féltékenyen néz körül. Ő egyedül van. Himje nincs sehol, de nem önként ment, elrabolta durva, vad kéz. Utóbb még vissza is jöhet. . . . Fájdalmas jajgatását mintha most is hallaná, távolabb, egyre távolabb. De mindig csak őt hívta, őt egyedül. . . . Így hát az ő bánata mégis kisebb. Hogy szeretné megvigasztalni a siró kisasszonyt. Zsófia azonban nem érti meg őt. Talán nem is figyel csiriplésére. Kihajol a terrasz korlátján, meredek sziklafal emelkedik vele szemközt

közepétől fölfogadta, addig napszámból szándékozott élni, munkát azonban nem igen kapott. Szombaton, a gyilkosság napján, d. e. 10 óra tájban elhatározta, hogy Graff Annától, ki siralmas helyzetét ismerte, 15—20 frt kölcsönt kér, s ebből lakást vesz föl a maga és felesége számára. Ezzel a gondolattal egész nap foglalkozott. Közben keresett a piacon 60 krt. Este 8 óra előtt eltávozott az új piacról s egyenesen Graff Annához ment, de a kis ajtót zárva találta és nem tudta kinyitni. Kopogott, választ azonban nem kapott. E közben látta, hogy bent lámpa ég, az ember magasságu kapun átmászott tehát s a kerten keresztül az udvarra ért. Graff Anna a tornácra ült lámpa mellett, de őt nem látta. Hogy ne haragudjék, miszerint a kapun keresztül jött be, oda támasztott egy deszkát az Eisner Dóci pajtája felé, így akarván látszatát adni, hogy onnan érkezett. A nyári konyhán keresztül ment s Graff Anna előtt termelt, jó estét kívánván neki.

— Honnan ily későn? — kérdezte az öreg nő. Eisner Dóciól, felelte ő, és sanyaru helyzetének elbeszélése után 15—20 frtot kért tőle kölcsön.

— Nem adok, maga beteges ember, nem tudja visszafizetni, — válaszolta Graff Anna. Ezután egy óra hosszáig beszélgettek közömbös dolgokról, miközben kétszer kért pénzt, de a nő nem akart adni. Mivel kérése nem járt eredménnyel, visszament a kertbe s el kezdett gondolkozni a teendő fölött. Meghuzódott a szőlők közt s elhatározta, hogy lopni fog pénzt. Itt az elnök konstataitá, hogy a vizsgáló bíró előtt azt vallotta, hogy Graff Anna fukarsága miatt haragra lobbant és a lopást akként határozta el, hogy ha másképp nem lehet, hát megöli. Vádlott e vallomását oda módosítja, hogy a rendőrségnél és a vizsgálóbíró előtt nagyon meg volt zavarodva, azért vallott úgy. De most csak úgy vallja, a mint volt. Aztán elhatározta, hogy mivel a nő a hátulso szobában fekszik, tehát ő az első szobába lopozik s ott lopni fog. Ha pedig a nő fölébred, elszökik. A követ azért vitte magával, hogy azzal megfenyegeti a nőt s ha szükséges, meg is üti, hogy el tudjon szaladni. Nem emlékszik, mennyi ideig volt a szőlők közt. Leste a lámpa elalvását s várt azután egy fél óráig, míg a nő elalszik. Aztán az ajtóhoz ment s meggyőződött, hogy a kulcs belül van. Nem tudta kinyitni, visszament a kertbe s a nyári konyha mellett talált egy követ. Belépett a nyári konyhába, hol vizet és lisztet talált. Azonnal pépet csinált, egy zöld rongyra rákent s azzal benyomta a konyhaajtó üveg tábláját. Majd benyult, a reteszt félretolta s bement az előszobába. Ekkor hallotta, hogy a nő hangosan így szól: „Ki van itt? Mit keres itt?“ Ő erre azt mondta: „Ne féljen! Nincs baj! Engedjen elmenni.“ Graff Anna az ajtóig jött s kiabálni kezdett: „Segítség! Meg akarnak rabolni.“ Nagy kést látott a nő kezében, megijedt, megütötte a kövel, kiragadta kezéből a kést s megszurta, de nem tudja hol és hányszor.

Elnök: Önnek kétféle elhatározása volt, először a lopás, s ha az nem sikerül az ölés. Vallja meg az igazat, mért nem futott el a konyhaajtón át a Graff Anna szavainak hallatára, ha nem akart ölni?

Vádlott: Nagyon meg voltam ijedve. Elém elfordult. Nem tudtam, hogy mit csinállok. Fölmutatják előtte a követ. Elismeri, hogy az. De csak egyszer vágta fejbe. Azt nem tudja megmondani, hogy a nő összerogyott-e?

Elnök: Ön azért ölte meg késsel, mert attól

a távolban, épen olyan, mint az. Ha valaki egészen a szélére állna, csak egy kicsiny lépés és lezuhanna a mélységbe. halva. Hányszor volt már ott s nem mert a szélére menni. Pedig látta maga előtt őt, a szépet, a jót. ki megmutatá az utat s neki nincs ereje bozza. Látta, amint lova megijedve visszalép, de ő belevágja sarkát oldalába: előre, csak előre!

— Utánam! — hallja kiáltani s ő nem mer mozdulni helyéből. Látja a márványkeresztet, mely a végzetes helyet jelöli s átöleli, megcsókolja forrón a hideg követ — a terrasz oszlopát. Fölriad. . . az ábrándkép szétfoszlik, most már tisztán lát.

Az égboltozat tele van ragyogó csillagokkal — kettő egymáshoz egészen közel. Most lehall az egyik, fényes sávot hagyva maga után, fut, rohan a távol végtelenébe. A másik, mintha vesztené fényét, mintha remegne is, félne is egyedül, de — marad. Milyen csodás rendje a természetnek! Miért nem hull mindkettő egyszerre alá? Ma az egyik, holnap talán a másik. Vajon elérke-e egymást? És ha nem, mi lesz abból, mely egyedül marad. Fénylik, ragyog tovább, míg nem egy másik csillag közeledik hozzá? Semmi felelet. Mindenütt csendesség, fenséges nyugalom, mintha a természet is ünnepelne. Vasárnap van ma, pihenő nap. Öreg nagymama nyugodtan fűzi tovább édes álmait, özvegy madárka fázik, reszket, hervadt virág meséje egészen beteggé tette. Tedesco Zsófia nem érzi a hűvös esti levegőt — csak sir, zokog keservesen. . .

Gaár Mariska.

tartott hogy a kövel nem ütötte agyon s másnap följelenti önt, mint rablót.

Vádlott: Nem határoztam el az ölést. Ő fogott engem, mikor a kövel megütöttem.

Ezután vádlott akadozott és felkiáltott: Én nem tudom, hogy volt. Majd később így szól: Csak egyszer szurtam meg s eldobtam a kést. Másképp nem tudom mondani.

Továbbá vallja, hogy megmosta kezeit, de a kést nem tudja, hová tette. S elkezdett tette fölött gondolkozni. Aztán hirtelen elhatározással az első szobába ment, hol a sifonban egy pár szoknyában néhány hatost talált. A másik szobában a sifonban egy táskára bukkant, 36 frt készpénzre és négy darab takarékpénztári könyvecskére. Azokat magához vette s mivel a kis ajtó be volt csukva a nagy kapun kimászott. A buza-térre érve betért Csizmadia korcsmájába, hol reggelig kártyázott s 8 frtot nyert. Reggel Krausz korcsmájába ment s ott tisztá ruhát vett magára. Aztán visszament Csizmadiahoz, hol ebéd utánig tartózkodott. Vasárnap este a Fehér farkasba ment, hol éjfél utáni 1 óráig kártyázott s vesztett 13 frtot. Egy óra után az asztalra feküdt s ott aludt reggelig. Hétfőn 9 óra előtt a takarékpénztárba ment, hol a szolgáló utmutatása után a könyvecskére 2 ezer frtot vett ki. A szolgának 1 frt 50 kr. borralót adott. A két ezrest Schapringernél fölváltotta s vett egy pénztárcát 5 frtért, Schvare szabónál ruhát 8 frt 50 krért, 19 frtért láncot és ezüst órát s egy pár cipőt 3 frt 50 krért. Ezután a 3 könyvecskét a rendőség closetjába bedobta.

A 43. számú bérkocsit megfogadta 4 frtért s Pécsváradra kocszított, hogy új eselédkönyvet vált-hasson. A főszolgabíró Nádasdra küldte községi bizonyítványért. Ott a jegyző másnapra ígérte a bizonyítványt. Este aztán a korcsmában elfogták.

Ujra erősíti, hogy az ölés nem volt szándékában. Az elnök ismét konstataitá, hogy a vizsgálóbíró előtt azt vallotta, hogy szándéka volt az ölés. Föltette magában, hogy Graff Annától keil megszerezni a pénzt, mert gazdag. Előbb szép szóval kér tőle és ha nem ad, akkor kövel fölfegyverkezve megy. Ha fölébred s feléje jön, akkor agyonüti, mert úgy is kevés kell a vén aszonymnak.

Vádlott most azt vallja, hogy csak megütni akarta, de nem agyonütni.

Göbel: Mért ment este kérni pénzt, mért nem nappal?

Vádlott: Nem akartam elveszíteni a napszámot.

Gyenes: Azzal tisztában volt nemde szombaton, hogy a 15—20 frtot akármi uton megkeríti?

Vádlott: Akkor este már elhatároztam.

Visy kir. alügyész: Járt a Graff Anna szobájában azelőtt?

Vádlott: Nem.

Visy: Akkor hogy tudta, hogy pénzt az előszobában tartja?

Vádlott: Csak úgy gondoltam, hogy a hálszobában nem tartja.

Visy: Akkor sötét volt, hát hogy látta meg a nő kezében a kést?

Vádlott: Az üvegajtón keresztül.

Visy: A kés nem volt Graff Anna kezében, hanem a magáéban.

Vádlott: Akkor nem vittem volna követ.

Visy: A nyári konyhában találhatta, hol a lisztet és rongyot. Nem onnan hozta el?

Vádlott: Nem.

Visy: Miért ölte meg?

Vádlott: Meg voltam ijedve s nem tudtam, mit csinállok.

A felmutatott késről vádlott nem tudja megmondani, az volt-e. Ha más kés nincs, akkor annak kellett lenni.

Az elnök konstataitá, hogy a hullát a konyhaajtó s az udvari szobaajtó közötti sarokban találták meg, ebből azt következteti, hogy rögtön fejbe vágta és leszurta, a mint a nő kilépett s nem igaz, hogy vádlott az utcai szobában lett volna s csak azután jött Graff Anna. Vádlott megmaradt előbbi vallomása mellett.

A helyszíni jegyzőkönyv, az orvosi hullaszemle s boncjegyzőkönyv felolvasása után Jellachich dr. törvényszéki orvos előadja, hogy a három seb a balfül kagyló és balfül fölött egy ütés által származhatott; a nyakon lévő sértés vágás eredménye; a jobb felkaron és a jobb könyök alatti szurás egy szurásból ered.

A tanúk közül özv. Kemper Józsefné nem tudja, hogy a kérdéses kést Graff Annánál valaha látta volna. Krausz és Csizmadia korcsmárosok, kiknél a gyilkosság után Feld megfordult, lelkizavart nem tapasztaltak rajta. Rapai Ignác pécsi takarékpénztári könyvelő 2099 frt 90 krt liquidált Feld számára a felmutatott takarékpénztári könyvecskéket alapján. A dolog nem tűnt fel gyanusnak előtte, mert sűrűn megszokott történni, hogy a könyvecskéket tulajdonosai szolgák által vétetik ki pénzüket.

Feldnél elfogatásakor 2005 frt 17 krt találtak. Az elköltött összeget leszámítva, Feld 88 frtról nem tud beszámolni.

Bence József takarékpénztári szolga a Feld vállomásával egyezően adja elő tanuvallomását. Varga Imre bérkocsitulajdonos, ki hétfőn Feldet Pécsváradra vitte, eladja, hogy utközben Feld 3 tárcát mutatott neki sok pénzzel. S azt mondta, hogy Berlinben és Boszniában járt lókereskedőkkel, azoktól kapta a pénzt. Feld Jánosné a családi előéletre adott fölvilágosítást. Férjétől a gyilkosság után nem kapott pénzt.

Ezután fölolvasták vádlott keresztlevelét s az elmeállapotáról szakértői megfigyelés alapján adott bizonyítványt, mely teljesen beszámítható állapotúnak mondja ki.

A tanúk megeskütése s a bizonyítási eljárás befejezése után Visy Pál kir. alügyész mondta el igen szép vádbeszédét. Erős érvekkel bizonyította, hogy vádlott a gyilkosságot előre megfontolt szándékkal hajtotta végre s gyilkosság és rablás bűntette miatt vádlottra **kötél általi halált kért.**

A délután 3 órakor kezdődő folytatólagos vég tárgyaláson Szilasi Zsigmond dr. mondta el védbeszédét s az enyhítő körülmények felsorolása mellett a btk. 278. §-ra alapított vád eljuttatását kérte.

Feld a büntetés könnyebbitését kérte, miután nagy bűne elkövetését megbánta.

A kir. törvényszék 3/4 órai tanácskozás után **Feld Jánost szándékos emberölés és rablás bűntetteiben mondta ki bűnösnek és elítélte életfogytig tartó fegyházra,** 10 évi hivatalvesztésre és politikai jogainak felfüggesztésére, 64 frt bűnvádi eljárási költség és az élelmezési költségek megtérítésére, a mik egyelőre behajtatlanoknak nyilvánítottak; a kár követelésére az igazolando örökösöknek a polgári utat fentartja; a takarékpénztári könyveket, a pénztárcát, ezüst órákat a városi árveszékhez áttétetni rendeli.

Kir. ügyész és vádlott főlebbezést jelentettek be.

Hirek.

— **(Dobszay kanonok aranymiséje.)** Dobszay Antal dr. prépost, éneklő kanonok, vasárnap f. hó 25-én d. e. 9 órakor tartja a székesegyházban aranymiséjét. Az evangélium után hitszónoklatot tart teljes ornátusban. A nagy tudományú kanonok, ki sokáig volt pécs-belvárosi plébános. Szeretreméltó egyénisége miatt széles körökben részesül közszereplésben. Életrajzi adatait a következőkbe foglaljuk össze: Született Szegeden 1821. november 10-én. Iskoláit a gimnázium 5-ik osztályáig szülőhelyén végezte, a többi bezárólag a theologia 4-ik osztályáig Pécsen. Ordinaltatt Szecitovszky János püspök által Pécsen 1844. november 25-én. 1848-ban a bölcsészeti doktorává avatták föl. Káplán volt Olaszban, Nádasdon, Pécsen a belvárosban 1850. január 1-ig; ekkor székesegyházi karkáplán lett 1850 szeptember 30-ig. Ezután tanár lett a pécsi lyceumban, később a főgimnáziumban a menyiségtan és fizika tanára. 1856 március 10-én pécs-belvárosi plébánossá választották meg; 1859-ben odonon c. préposttá nevezetett ki; 1870 október 26-án kanonok lett, 1894 április 14-ike óta pedig éneklő kanonok.

— **(Adományozás.)** Benyovszky Gyula a görögnyelvi uradalom tulajdonosa a görögnyelvi iskola építésére 150 frtot adományozott.

— **(A pápa siremléke.)** A pápa, mint Rómából jelentik, most siremlékét készített. Az emlékmű architektonikai részét Lucchetti tanárra bízta, erre állítandó szobrát pedig Eugenio Maccagnanival készítette, a ki Luigi Ferrarri után Olaszország ma élő művészei közt a legnagyobb. XIII. Leo siremlékét a Santa Maria Maggiore székesegyházban állítják föl, a hová VI. Pius pápa óta papát még nem temettek; VII. Pius VIII. Pius, valamint XVI. György a Péter-templomban vannak eltemetve, IX. Pius pedig a Campo Veranon álló Szent Lőrincz-templomban aluszsa örök álmát.

— **(A pécsi lóvasut.)** A kereskedelmi miniszter jóváhagyólag tudomásul vette, hogy Rosenfeld Bernát bécsi vállalkozónak engedély adott lóvasut létesítésére Pécsen. Rosenfeld újabb kérvényt adott be, hogy a lóvasuti engedély villamos vasutira változtassák át. Kérvénye azonban eddigelé még nem nyert elintézését.

— **(A tifusz gyógyszere.)** Behring professzor, a ki az orvostudományban örökre emlékeztetése tette a nevével a tényével, hogy föl fedezte a szerumot s ezzel lehetővé tette a gyermekgyilkos difteria gyógyítását, most egy újabb nagy dolgot produkált. Kitalálta ugyanis a tifusz-szerumot, mely ép oly jól és gyorsan hat, mint a difteria-vérsavó. Az anyagot a difteritisz-szerumhoz hasonló módon nyeri Behring. Lovat immunizált a tifusz mérgevel s az ilyképen immunizált állat vérből készítette aztán a tifusz orvosságát. Behring most majd a kolera ellen tesz kísérleteket.

— **(Kérelem.)** A pécsi jótékony nő egyesület üdvös feladatahoz tartozik, hogy a segélyre szorult szegényeket s ügyefogyottakat anyagi segélyben részesítse, s adás sorsukat alamizsna nyújtással lehetőleg enyhítse. Ezen üdvös s emberies feladatának azonban az egyesület a nagy számban segélyre szorult szegényekkel szemben és csekély anyagi viszonyainál fogva, oly mérvben minőben az igénybe vétetik, teljesen meg nem felelhet; miért is az áldozatkész adakozók nemeslelkűségéhez vagyunk utalva. Bátor vagyok ennél fogva egyesületünk nevében a n. é. közönséget tisztelettel megkérni, miszerint ismert áldozatkészességétől indítva, bármely csekély élelmi-, tüzelőanyag- vagy ruhaneműből álló könyöradományt a szegények között karácsonyi ajándékként leendő kiosztás végett nyújtani, a pénzbeli adományokat és ruhaneműket Pilch Antalné egyleti I-ső alelnökhöz, (Vörösmarthy-utca 3. sz.) míg a terménybeli adományokat az egyesület helyiségébe (Deák- és Kert-utca sarkán) juttatni kegyeskedjék. Pécsen, 1894 november hó 15-én. Teljes tisztelettel Órgróf Pallavicini Edéné szül. Mailáth Etel egyleti elnök.

— **(A pécsi kerékpár egyesület)** f. hó 25-én, vasárnap, kirándulást rendez Mánfára, 26-án, hétfőn, pedig Szalántára. Indulás fél 2-kor a Bedő-kávéházból.

— **(Kovács István iparkamarai fogalmazó)** értesíti előfizetőit, hogy „A szívilágából” című könyve jövő hét elején megjelen s az előfizetőknek azonnal megküldi, kéri egyszerűen azokat, kik gyűjtőívét tőle elfogadták, hogy azt hozzá beadni sziveskedjenek. A könyv 1 frt 20 krért még a jövő héten rendelhető csak meg, — bolti ára magasabb lesz.

— **(Baranyamegyei illetőségű iparostanonok száma Pécsen.)** A pécsi iskolákba beiratkozott 740 iparostanonc közül 314 baranyamegyei illetőségű s minthogy eszerint az iskolákba járó összes tanoncok 40%-kát teszik a baranyamegyeiek, a város tanácsa megkereste Baranyavármegye törvényhatóságát, hogy az iparostanoncok oktatási költségeihez megajánlott két évi 400 frt hozzájárulási összeget aránylagosan emelje fel.

— **(Cigány-kvitt.)** Boskovics Mihály, Boskovics Sándor és Kerpács Rádó baáni cigányok halálisan gyűlölik Boskovics Antal baáni cigánytársukat, kinek a cigányok közbizalma a cigánybírói ölmosbotot adta a kezébe, hogy azzal a körülményekhez mérten jó nagyokat suhintasson a garázdálkodó mórékon, mert az ölmosbotot igen is gyakran vette igénybe ellenük s ilyenkor csavargóknak titulálta őket, a mit roppant nagy sértésnek tartottak. Egyik közelebbi napon irtóztató boszut esküdtek ellene. Összeszedelőzködtek mind a hárman, aztán kunyhója elé lopóztak s bekezdőnek bevették ablakait. Midőn pedig erre a cigánybíró méltó felháborodással kijött s ismét az ölmosbotot akarta használni, megrohanták s kapákkal arcát és fejét összevissza verték, azt kiabálván: „Ha neked van botod, nekünk van kapánk. Most kvittetek vagyunk.” S elődalogtak.

— **(Szeszes italok behozatala)** az osztrák és a megszállott tartományokból. Fölmerült kérdések folytán kijelentette a pénzügyminiszter, hogy Ausztriából vagy Bosznia és Hercegovinából érkező, szeszadóval nem terhelt égetett szesz folyadékot tartalmazó küldemények az illetékes pénzügyi szakasz elé állítandók, ha ennek állomáshelye az osztrák, illetőleg bosznia-hercegovinai határtól tizenöt kilométernél nagyobb távolságra fekszik, elég ha a küldemények a pénzügyi szakasz állomás helyén, tehát az ott levő vasuti, vagy gőzhajózási állomáson is a hivatalos eljárás foganatosítása céljából előállítatnak. Ellenben midőn a pénzügyi szakasz állomáshelye az illető határtól tizenöt kilométer távolságon belül fekszik, a küldemény rendszerint az illetékes pénzügyi szakasz hivatalos helyiségében állítandó elő. Csak ha a küldemény nagysága vagy a hivatalos helyiség szűk volna ezt nem engedné meg, akkor teljesíthető a hivatalos eljárás a vasuti, vagy gőzhajó-állomáson is.

— **(Megverték egy embert.)** Meg bizony! s ami azt illeti becsületesen helyben hagyták. A képe alig látszik ki a kék és zöld foltok közül; a derekát is lassan huzza, mintha csak azt is leütötték volna. Nagy hajcühelődés után betámit a rendőrbiztoshoz.

— Próbált már ilyen biztos ur? — mondja vontatottan.

— Ördögbe is! — milyent? Kibontja a bepólyált ábrázatját s kesereg.

— Ehol e! látott-e valahol ennél szebb mapát?

— Látom, hogy sok rajta a zöld színű sziget. Hol szerzik őket.

— Az Ecet Flóritól, no attól.

— Az Ecet gyerek verte meg?

A panaszos fél végig nézi a csizmája orrát s a szemével hunyorít.

— No, az! Mert hogy hát nem akartam neki engedelmessékedni.

— Miben nem akart maga az Ecet gyereknak engedelmessékedni?

A mappás képü ember elazégyenli magát s olyan lassan mondja, hogy még a biztos s alig hallja.

— Hát abban, hogy a feleségemhez járhasson!

— **(A kocsis és a gazdája.)** Körösztös Péter kocsis csütörtökön részeg fővel odahagyta gazdáját Szedlák szijgyártó mestert s egyúttal annak tudta nélkül több tárgyat is jogtalanul magával vitt. A gazda hűtlen kocsisát a Fehérfarkas kocsmába előtt találta meg s ellopott tárgyait visszakövetelte, a kocsis azonban erről hallani sem akart. Miután a szép szó nem használt, tettelegességre ment a dolog a járőkelők nem csekély mulattatására. A botranynak egy rendőr vetett véget, ki a kocsisat letartóztatta.

— **(Politikus napszám.)** Jakab Imre napszámcsütörtökön este a vásártéri snapszbutikban erősen bepálinkázva politizálni kezdett. Napirendre kitézte a polgári házasság kérdését, melyben sehogys tud megnyugodni. E kérdéshez több ott lévő bepálinkázott napszámcsütörtök is hozzászólt, még pedig ellenkező felfogásból. Nagyon természetesen veselkedéssé, utóbb nagy verekedéssé fajult az egyházpolitikai vita, mely alkalommal a butikos üvegajtót bezárták. Nosza lett erre spektakulum. A butikos követelte Jakabtól az üvegajtó árát, ez legdühösebb ellenfeléhez a „Miská”-hoz utasította, a ki pedig nem érzett hajlandóságot a fizetésre Jakab azonban nem tágitott, fizessen a Miska, mivel pedig nem akart fizetni, hát elővette a bicskáját és le akarta vágni a Miska fülét, hogy azzal kiegyenlítse az üvegajtó árát. Erre újabb verekedés támadt s Jakabot kidobták. Később visszajött egy drótostóttal, de vesztére, mert a rendőrség elfogta.

— **(A tűzkárbejelentés reformja.)** A belügyminiszter körrendeletet intézett a vármegyei-kezehez, a melyben elrendeli, hogy az eddig érvényben levő egységes tűzkárbejelentések helyett 1895. január elsejétől kezdve, három külön fölvétellel kell eszközölni a bejelentést. És pedig: 1. Tűzkár-bejelentést, mely a tűzveszre vonatkozó kérdéseket tartalmazza. 2. Az egyes károsultak kárának részletes kimutatása. 3. A tűzvesz ellen létező általános intézkedések feltüntetésé. Ez utóbbi kimutatás a statisztikai adatgyűjtés céljaira szolgál. A kimutatásokat minden község minden évben köteles január 20-ig a főszolgabírói hivatalhoz beterjeszteni. A rendet 1895. január elsején lép életbe.

— **(Gyilkos anya.)** Fischler Teréz cselédeleány Dárdán szolgált s könnyűvérségének áldozatul esve Szabó Borbála dárdai paraszttasszonytól kért tanácsot, hogy gyalázataától miképen szabadulhasson meg. Ez 4 frt 60 krért megkísérelte a méhmagzat elhajtását több ízben, de siker nélkül. A cselédeleány a közeli napok egyikén egy erőteljes fiugyermeknek adott életet. A rozlelkű asszony tanácsára a csecsemőt a pócegdörbe dobta és egy kapával lenyomta, hogy biztosan meghaljon. A bűntett azonban csakhamar napfényre jutott és a csendőrök elfogták a gyilkos anyát gonosz tanácsadójával egyetemben. A hullát kivették és felboncolás után eltemették. Fischler Teréz vallatásakor keservesen sirva mondogatta: Ha az a roz tanács nincs, rá se gondolt volna lép kis fia megölésére.

— **(Csaló paraszt.)** A mult héten egy magát Horvát Ferencnek nevező egyén levelet vitt Mészár József laskói gazdához, melyben ennek Pécsen katonáskodó fia pénzt kért s a levél átadójával kérte elküldeni. A fiát szerető apa sietett azonnal néhány forintot átadni. Néhány nappal később Horvát ismét beállított Mészárhoz azzal, hogy fiának lába eltört, siessen hozzá rögtön, ha életben akarja látni. Mészár éjjel, midőn távozni akart, észrevette, hogy első szobájának ablakán valaki szobájába mászik. Üldözni kezdte a betörőt s midőn elfogta, nem csekély meglepetésére Horvátra ismert. Ekkor derült ki Horvát családja. A levelet ő írta, a kapott pénzt zsebre vágta s utóbb eltávolítani akarta Mészárt, hogy távollétében szabadon lophasson. Kiderült egyúttal az is, hogy valódi neve Benes István s pécsi születésű csavargó. A csendőrök letartóztatták.

— **(Magyar nők naptára.)** Beniczky Irmának ez a kedvelt naptára ezuttal 27. évfolyamába lépett. Régi és kedves ismerőse ez a naptár a magyar háziasszonyoknak és a nővilágnak sok hasznos tudnivalóval és változatos, érdekes olvasmányokkal, miket a szerkesztőnő ismert tapasztalt válogatott ki. Illyés Balint „Karácsony” című verse áll beköszöntőül, melyet egész esomó beszély, rajz és elmékedés követ a nőkről a nőknek. Ilyen mindjárt az első „Csak hogy kibeszélhesse magát” a pietykáról. „Jó tanácsok”; „Magyar nők régi viselete”; „A szépség ápolása”; „A nizzai farsang”; és sok egyéb a házról, főzésről, gyermeknevelésről s a minek sokan jó hasznát veendik, az az országban működő nőegyletek című. Emellett gazdag szépirodalmi rész. Bőséges tartalom, nagy gonddal megválogatva jellemzi ezt a naptárt, a mely úgy látszik ezzel állja meg helyét a tarka-barka köntösű versenytársak mellett. Kiadta a Franklin-Társulat. Ára 60 kr.

(Meglopták a saját fuvarosai.)
Kovacsics Mladén zombori lakos a napokban Baánban borokat vásárolt. Hogy haza szállíthassa, fuvarosokat fogadott fel, kikkel Tyosziacs Boldizsár baáni szerb tanító udvarába szállt éjszakára. A fuvarosoknak megdetszett Kovacsics 28 frt értéket képviselő 2 bundája és 2 szüres az éj mindent betakaró leple alatt siettek azokat a saját javukra biztonságba helyezni egyik cimborájuk szőlőjében. A gyanu rájuk irányult és a csendőrök kinyomozták, hogy a tettesek Popovics Gyurkó, Dvornics Nikola és Bosnyák Zsivko, ez utóbbi meg is ugrott hazulról a nyomozás hírének hallatára. Dvornics erősen tagad, míg Popovics ellenük vallott. Az ügynek további folytatása a dárdai kir. járásbírósa előtt lesz.

(„A mezőgazdasággal és erdészettel foglalkozók nyugdíjintézetének”) igazgatósága néhány nap előtt tartotta Bujanovics Sándor elnöklete alatt ülését Budapesten. Az igazgató által előterjesztett jelentésből kitűnik, hogy október 31-én volt a nyugdíjintézetnek 154 tagja, 168,900 korona biztosított nyugdíjösszeggel. Az esedékes díjtett 50828 korona 11 fillért, melyből befolyt 44256 kor. 13 fill. és hátralékban maradt 6571 kor. 98 fill. Az intézet vagyona, mely értékpapirokba van berfektetve, 53582 koronát tesz. A gazdasági ká érdekeben alkotott ezen fontos intézmény felvirágoztatása érdekében az igazgatóság hathatós intézkedéseket fog foganatosítani s a tagok gyűjtését alkalmas módon és eszközökkel legközelebb érélyesen meg-

Művészet, irodalom.

Grant kapitány gyermekei I. kötet.
Verne Gyulának ily című regényét kaptuk Zempléni P. Gyula fordításában, mint az Eisler G. kiadásában megjelenő Verne összegyűjtött munkáinak 14-ik kötetét. A kiváló csinál kiállított, egy egy sikerült illusztrációval díszített gyűjteményes vállalatban örömmel látjuk e kiváló regényt, melyet ismételt átolvasás után is mindig szívesen lapozgatunk. Lord Glenárvan hajójával, mely a földet utazza körül, hogy feltalálja Grand Károlyt, a híres utazót, hogy visszadjja a gyermekeknek apjukat, ki tudomány vágyának esett áldozatául, mi is bejárjuk az egész világot és hogy Vernénél lángeszűbb, érdekesebb, szellemesebb, vezető ez utunkban nem találhatnánk, azt mondanunk is felesleges. — Különös nyomatékkal hangsúlyozzuk, hogy Verne munkáinak jelen kiadását minden ember a legkisebb áldozatok árán is megszerezheti, mert remek kivitelű kitűnően fordított, teljes munkát kap kötetenkint 80 krajcárért, a régi 2—3 forintos árak helyett. Az eddig megjelent összes kötetek a kiadónál (Budapest Andrassy-ut 31. sz.) valamint minden hazai könyvkereskedőnél bármikor megkaphatók.

A „Zenélő Magyarország” ezen oly hamar népszerűvé vált zeneműfolyóirat 35-dik száma

ismét szebbnél-szebb zeneujdonságokkal lepi meg előfizetőit. Serly Lajos a „Tót leány” és a „Csokon szerzett völegény” zseniális szerzőjétől közöl egy remek szép románcot. A „Kis gyűrűs legény” címmel, melynek zenéje karakterizálja a rongyszédő fiu tilinkóját és a Pósa-féle jellemző szöveg csakhamar keresett, népszerűvé fogja tenni e pompás kis darabot. Közül e szám még Padillától egy gyönyörű „Malaguenna” című spanyol táncot, Schumann Róbert örökszép „Bölcső dalát” — Szentkuthy Géza szép „Svábhegyi emlék” polka mazurkáját s végül „Bihari kesergője” magyar ábrándot. Előfizetési ára e gondosan szerkesztett zenemű-folyóiratnak az október decemberi évfolyamra 1 frt, melyért hat hasonló gazdagságu füzetet kap az előfizető. Előfizetheti a „Zenélő Magyarország” kiadóhivatalában Budapesten, VI., Csengety-utca 62/a sz. a.

NYILT-TÉR. *)

Férfi és Női Ruhák

bármily színűek és viseltek is legyenek

Koch és Társa

vegyészeti ruhaliszlító és javító intézetben

Budapest VIII., Népszínház-utca 24.

saját módszerük alapján meglepő szépen újítanak fel.

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Természetes szénsavdús savanyúvíz a mohai

ÁGNES

forrás. Legjobb asztali és üdítőtál. Kitűnő szolgálatot tesz az emésztési zavaroknál.

Járvány idején préservatív gyógyszernek bizonyult.

Szté-küldése **Édeskuty L.** udvari szállító által Budapest.

Kapható mindenütt.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget A szerk

Laptulajdonos: **NAGY FERENCZ.** Felelős szerkesztő: **PLEININGER FERENCZ**
Szerkesztő: **BOGÁTHY MEDÁRD.**

Pécsett, a királyi tábla ellenében, a főtéren, (Mária és megye uteza sarkán)

egy első emeleti lakás,

mely 6 szobából és szükséges mellék helyiségekből áll, évi 700 frtért, 1895 május 1-től bérbeadandó. Bővebbet a ház-mesternénél.

Géphajtó-szijak

angol módszer szerint kicserzett legjobb minőségű színbőrből készült, mely tartóssága által a legnagyobb gyárak készítményeit felülmúlja, ajánl

KINDLS F.

bőr-, gépszij-, czipő-felsőrész- és bocskorgyáros

Pécsett, siklósi-utca 10. (volt Rosinger féle ház.) Fiókraktár Eszék felsőváros.

Szövőgyárak

részére legjobban ajánlható az ugynevezett Austria „Oák tanned” „Reform” specialitát, Favorita.

Varró- és kötő-szijak valamint **szij-couponok** legjobb minőségekben kaphatók és minden e szakmába vágó

javitások

elfogadtatnak és leggyorsabban eszközöltetnek

Minták ingyen és árjegyzékek bérmentve.

RÉVAI TESTVÉREK

kiadása.

Kapható minden könyvkereskedésben.

Jókai Mór összes műveinek nemzeti kiadása

mindenki által beszerezhető minden anyagi megerőltetés nélkül azáltal, hogy e tekintélyes könyvtárt **3 forintnyi havi részletfizetés** mellett szállítjuk.

Diszkötésben 250 forint.

HAVI RÉSZLET

== csak 3 forint. ==

JÓKAI MÓR ÖSSZES MŰVEI

megjelenik 100 kötetben, 2000 iven, erős papíron, nyolczadrét alakban, diszkötésben.

Fizetendő Budapesten.

Rendelő Lap Révay Testvérek könyvkereskedésének
Budapest, Váci-utca I. szám.

Ezennel megrendelem jelen előrajz alapján

Jókai Mór összes műveinek nemzeti kiadását

100 kötetben, 2000 iven, — 100 vászondiszkötésben 250 frtért) Fizetendő 100 füzött kötetben . . . 200 frtért) Budapesten

- a) Kötelezem magamat a rendelés keltétől kezdődő egymásutáni havi 3 frtos részletfizetéseket a fenti czégnak mindaddig fizetni, míg a teljes mű ára törlesztve nincs.
- b) Kötelezem magamat félévenként 10—10 kötetet 25 frinyi utánvétellel átvenni.

Egyszersmind tudomá-ul veszem, hogy félévenként 10—10 kötet évenként tehát összesen 20 kötet fog megjelenni és nekem két csoportban megküldetni

A részletfizetések be nem tartásakor a részletfizetési kedvezmény megszűnik.

Kelet: _____ Lakhely: _____

Név: _____ Állás: _____

E rendelőlapot tessék levágni és sajátkezü aláírásával ellátva hozzánk beküldeni.

Összesen 100 kötet fog megjelenni

Kötetenként átlag 20 ivvel. Félévenként 10 kötet jelenik meg és küldetik meg egyszerre.

Gyűjtőknek valamint mindazoknak, kik e kiadás érdekében fáradoznak husz rendelés után egy diszkötésű 250 frt értékű tiszteletpéldányt, egyes rendelések után készpénzjutalékot fizetünk. — Gyűjtőiknek ingyen adatk.

Kötésünk által, melyet e diszes gyűjteményhez külön magyar styllu raz alapján készítettünk, e gyűjtemény a könyvtár díszévé válik.

JÓKAI MÓR ÖSSZES MŰVEI
NEMZETI KIADÁSA

100 kötet ára: füzve 200, diszköt. 250 frt.

Páratlan alkalmat nyújt egy egész könyvtár megvásárlására. Magánosok, iskolák, egyesületek, intézetek

havi 3 frtos részletfizetéssel

alapját vehetik privát, iskolai, intézeti vagy egyesületi könyvtárunknak Az egész ország óhaja volt, hogy Jókai összes művei egyöntetű szép kiadásban gazdagoknak és szegényeknek hozzáférhetővé legyen.

Mi megadjuk a kedvező feltételek nyújtása által ezen közkívánat teljesülésének lehetőségét. Jókai közkinccsév lesz az egész nemzetnek a nemzeti kiadás által.

Csekély havi részletek mellett minden könyvkereskedőnél kapható.